

# Egy anya könnyei nem hazudnak



“Hazudnak nekünk!” Ezt olvasom napok óta, mint mindenki más, a közösségi médiában és néha az e-mail-es postafiókomban is, néhány jó lélek megható figyelmességének köszönhetően, akik még mindig azt remélik, hogy megmenthetnek a vakságotól, attól, hogy elhiggyem az ukrajnai mészárlásokról

---

**Szerző: Szerk. (2022-04-19)**

1 / 5 oldal | © Katolikus.ma

készült fotók valódiságát. Mindent mondanak: hogy ezek itt trükkös felvételek, pártos megjegyzések, állami propaganda, a holttestek nem valódiak, és még egy orosz tévécsatorna által kommentált riportot is átvesznek, amelyben elmagyarázzák, hogy a bucsai tragédiát az ukrán titkosszolgálatok “készítették elő” a brit titkosszolgálat irányításával... Az, hogy újságírók százai vannak a helyszínen a világ minden tájáról, hogy menekültek milliói beszélnek az atrocitásokról, amelyeket elszenvedtek vagy amelyek szemtanúi voltak, úgy tűnik, nem számít mindazok szemében, akiket “nem lehet csőbe húzni”.

Soha nem volt még ennyire tájékozott egy társadalom, és még soha nem volt ennyire kételkedő sem. Van valami bosszantó abban, ha az ember azok érveit hallgatja, akik rendszeresen megkérdőjelezzik a helyszínen lévők szavahihetőségét. Először is azért, mert gyakran nagyon is kilóg a lóláb, látszik a hátsó szándék, másodsor pedig azért, mert közöttük találjuk mindazokat, akik a szokásos módon, a kanapén üldögélve képzelik magukat a francia labdarúgó-válogatott edzőjének. Csakhogy itt szenvedésről és emberi életekről van szó.

Én láttam a háborút. Sem büszkeségre, sem önteltségre nem ad okot számomra. Nem hatalmaz fel engem arra, hogy én mondjam meg az igazságot, vagy hogy egyáltalán megismerjem azt. De azt tapasztalatból tudom, hogy míg egy képet meg lehet hamisítani egy aláírással, addig egy anya könnyei, aki tanúja volt

---

**Szerző: Szerk. (2022-04-19)**

2 / 5 oldal | © Katolikus.ma

annak, hogy egy golyó darabokra tépi a gyermekét, nem hazudnak. Az ukránok azt mondják nekünk, hogy a mindenféle korú és állapotú férfiak és nők között gyermekeik halnak meg. Azoknak, akik összevonják a szemöldöküket és sóhajtoznak ennek a “megrendezett melodramának” a láttán, azt kívánjuk, hogy majd ha nekik is egy parányi erőszakot kell elszenvedniük, szavaikat a mostani drámát kísérő szkepticizmus ezredrésze se fogadja. Lefogadnám azonban, hogy nem tagadnák meg maguktól a jogot, hogy azonnal felháborodjanak...

## A feltételek szigorúsága

Az viszont igaz, hogy a nyelvi túlzások növelhetik a zavarodottságot. Amikor például a politikusok az ukránok ellen elkövetett népirtásról beszélnek, jó, ha felidézzük a népirtás jogi meghatározását, hogy ne devalváljuk ezt a szót, leértékelve ezáltal a genocídium kivételes súlyosságát. Annál is helytelenebb ez a szóhasználat, mivel vannak más szavak is, amelyek nyersen kifejezik azt az ijesztő erőszakot, amelyet ezek ellen a városok és civilek ellen elkövetnek: vágóhíd, háborús bűntett, emberiség elleni bűntett, vérfürdő... Ki hibáztatná az ukrán vezetőket, hogy ilyen túlzó kifejezéseket használnak? Na de a többiek? A diplomatáknak nem kellene megkövetelniük maguktól, hogy pontosan és szabatosan beszéljenek és uralkodjanak az idegeiken?

---

**Szerző: Szerk. (2022-04-19)**

3 / 5 oldal | © Katolikus.ma

Végül pedig még valami: más háborúkról megfélemeznek. Hogyan lehetséges - és itt nem akarjuk azt mondani, hogy ne összpontosítsunk erre az európai konfliktusra, hiszen közvetlenül érint bennünket -, hogy ennyire nem veszünk tudomást más, évek óta zajló mészárlásokról? Idézem, ahogyan éppen az eszembe jut: Jemen (400.000 halott 2021 végéig a hét éve tartó konfliktusban), Kivu régió a Kongói Demokratikus Köztársaságban (több mint 5 millió halott 1996 és 2003 között) és még mennyi más... Ez a mulasztás persze nem teszi jogtalaná a felháborodásunkat és tiltakozásunkat a szomszédunkban folyó pusztítás láttán, de azért vezetőinknek a média által felerősített politikai haragja mégis csak megalapozottabb lenne, ha a szaúdi hercegek vagy azok ellen a maffiózó üzletemberek ellen is kifejeződne, akik katonák beiktatásával a kongói ásványlelőhelyekért harcolnak.

## Szent kötelesség

Az a tény, hogy egyesek számára nem mondják el az igazságot, nem akadályozza meg, hogy mások mégis megismerhessék. Az lenne erkölcsi hiba, ha ilyen ürüggyel azok, akik hisznek abban, hogy az Igazság nem relativizálható az érzések és szenvedélyek függvényében, elfelejtenék, hogy az Igazság elmondása szent lelkiismereti kötelességük, amikor a rosszal a maga valójában szembesülnek. És ha nevének nevezik ezt a rosszat, azzal nem keverik össze sem

---

**Szerző: Szerk. (2022-04-19)**

4 / 5 oldal | © Katolikus.ma

azzal a kultúrával, amelyben kifejezésre kerül, sem azokkal a népekkel, amelyeket a rossz a bűvöletébe akar vonni.

**Írta: Benoist de Sinety atya, a lille-i Saint-Eubert templom plébánosa**

Fordította: Solymosi Judit

Forrás: Aleteia

Katolikus.ma

---

**Szerző: Szerk. (2022-04-19)**

5 / 5 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/egy-anya-konnyei-nem-hazudnak/> internetes címről származik. A cikket 2022-07-01 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!